

PARAULA I VIDA

Joiosa festa del Nadal del Senyor

Fragment del retaule del segle XVII de la Mare de Déu del Roser. Encamp (Principat d'Andorra)

«Mentre les tenebres embolcallen la terra,
i fosques nuvolades cobreixen les nacions,
sobre teu clareja el Senyor
i apareix la seva glòria.
Els pobles s'acosten a la teva llum,
els reis busquen la claror de la teva albada.»

(Isaïes 60,2-3)

Joiosa festa del Nadal del Senyor,
que ens atreu humilment a descobrir-lo,
estimar-lo i acollir-lo en les nostres vides,
com Maria i Josep i els pastors,
com els Mags que arribaren de l'Orient.

Jesús és la Llum
que dissipa totes les nostres pors
i les tenebres del moment actual
de la història humana.
Travessa i desfà tota pandèmia.
Deixem-nos il·luminar per Ell
i serem transparents, humils i plens de caritat.

Nadal és Déu que ve a nosaltres
i ens fa germans de tots,
ens assegura la dignitat de cada persona.

Nadal ens empeny a treballar més i millor
per enfortir els llaços de la fraternitat
i de l'amistat social.

Nadal ens fa entrar en l'àmbit protector
de la Sagrada Família de Natzaret.
Jesús, Maria i Josep ens revelen
el valor de la família, del silenci, del treball
i de l'amor compartit.

Santes festes de Nadal a tots!

+ Jm. S. Ulls
Arquidiaca d'Urgell i
Coprincips d'Andorra

Mn. Ramon Sàrries

EL MESSIES ESPERAT PER...

V. Els pastors de Betlehem

La cova dels pastors a Betlehem

Els pastors eren un dels estaments socials més malvistos. Eren tinguts per ignorants; no sovintejaven el culte en el temple o a les sinagogues; per la seva vida al camp sovint eren el refugi de facinerosos...

Paradoxalment, en la Bíblia, amb Ezequiel, apareix sovint la imatge del ramat amb el seus pastors com una al·lusió al poble escollit i els seus dirigents. El mateix rei David, de jovenet, havia estat pastor i ho era el profeta Amós quan Déu el cridà a fer de profeta.

Jesús que està al costat dels pobres i marginats del seu temps, a l'Evangeli recupera la imatge bíblica i dirà repetidament: «Jo soc el bon Pastor... Jo conec les meves ovelles... i dono la vida per elles...»

Els pastors de Betlehem deuriem ser l'encarnació del poble fidel, dels pobres de Yahvé, que en el seu cor —i perquè no en les seves converses—, deuriem esperar qui els portés esperança i vida. Qui no té res no pot perdre res però pot guanyar molt. Ells deuriem somniyar guanyar algun dia.

Una nit els va despertar una claror celestial i la veu d'un àngel: «Avui, a la ciutat de David, us ha nascut el Salvador, que és el Messies, el Senyor.» I ells es digueren: «Arribem-nos a Betlehem a veure això que el Senyor ens ha fet saber». I, a la seva manera, pel camí cantarien: «Anem a Betlehem a veure el Messies.»

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ben a prop nostre

Fa uns dies, anant cap a casa, en una cruïlla vaig treure el mòbil de la butxaca de la jaqueta. Hi portava també, així ho pensava, tres fundes de plàstic en les quals guardo targetes del transport públic, targetes sanitàries i el DNI. Després de revisar l'agenda, retorno el mòbil a la butxaca i noto que només hi ha dues fundes de plàstic. Penso que la tercera la dec haver oblidat a casa.

Travesso el carrer pel pas de vianants i segueixo per l'altra vorera. Havia caminat entre trenta o quaranta metres i vaig veure que, des de la vorera que havia deixat, em feia senyals un home vestit amb un mono de treball, el qual soste-

nia a la mà una de les meves fundes. Decidit, creuà el carrer i em digué: «He vingut a portar una nevera a un domicili d'aquest carrer i quan anava a entrar-la pel portal de l'edifici, al girar-me, he vist que li queia quelcom a vostè. He deixat la nevera i, corrent els trenta o quaranta metres que ens separaven, pretenia collir-la del terra i retornar-la-hi. Quan he arribat a la cruïlla, vostè ja havia creuat. He tornat enre, a tocar de la nevera, i quan l'he vist passar per aquesta vorera, he fet senyals perquè s'aturés i, ara sí, retornar-li el que és seu». Li agraeixo el gest, la bona disposició, els esforços esmerçats.

Torna a l'altra vorera per lliurar, finalment, la nevera i, com a comiat, alça la mà amb el dit polze enlaire.

Encara sobtat per la situació generada a partir d'un fet tan senzill com perdre uns carnets, sorprès per l'actitud de servei d'aquest obrer sudamericà, per la diligència en actuar, per la disponibilitat i per l'alegria del seu rostre, penso en l'evangeli del dia: «Els digué una paràbola: Mireu la figuera i els altres arbres: quan veieu que comencen a brotar, coneixeu que l'estiu ja és a prop. Igualment, quan veureu que succeeix tot això, sapigüeu que és a prop el Regne de Déu» (Lc 21,29-31).

És ben cert que darrere dels fets de cada dia s'amaga, sovint, la presència de Déu, en els fets i en les persones. Cal anar amb els ulls ben oberts, també amb el cor, per descobrir aquesta presència que hi batega ben viva. Descobrir trets del Regne, que és ben a prop nostre.

Som en el temps de Nadal, que ens apropa a Jesús i al Regne. Descubrim la seva presència en el portal dels nostres pessebres i en el dia a dia del carrer, en les persones que hi transiten i en els fets que hi esdevenen. És ben a prop nostre!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Feliz fiesta de la Navidad del Señor

Fragmento del retablo del siglo XVII de la Virgen del Rosario. Encamp (Principado de Andorra)

«Las tinieblas cubren la tierra,
la oscuridad los pueblos
pero sobre ti amanecerá el Señor
y su gloria se verá sobre ti.
Caminarán los pueblos a tu luz,
los reyes al resplandor de tu aurora.»

(Isaías 60,2-3)

Feliz fiesta de la Navidad del Señor,
que nos atrae humildemente a descubrirlo, amarlo y acogerlo en nuestras vidas, como María y José y los pastores, como los Reyes Magos que llegaron de Oriente.

Jesús es la Luz que disipa todos nuestros miedos y las tinieblas del momento actual de la historia humana. Atraviesa y deshace toda pandemia. Dejémonos iluminar por Él y seremos transparentes, humildes y llenos de caridad.

Navidad nos empuja a trabajar más y mejor para fortalecer los lazos de la fraternidad y la amistad social.

Navidad nos hace entrar en el ámbito protector de la Sagrada Familia de Nazaret. Jesús, María y José nos revelan el valor de la familia, del silencio, del trabajo y del amor compartido.

¡Santas fiestas de Navidad a todos!

+ Joan E. Vives
Arquebisbe de Urgell i
Coprincipat de Andorra

Dia del Seminari i ministeris i admissió als Ordes

El dia 8 de desembre, Solemnitat de la Immaculada Concepció de la Verge Maria i, enguany, Dia del Seminari, va tenir lloc a la S.E. Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, l'Eucaristia en què dos seminaristes, Alejandro Vargas Moncada i Jerrick Banzuela Rodríguez, van rebre, respectivament, els ministeris de lector i acòlit i l'admissió com a candidat als Ordes sagrats, que fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives i concelebrada pels Vicaris generals d'Urgell i pel Rector del Seminari diocesà.

En iniciar-se l'Eucaristia, l'Arquebisbe Joan-Enric va adreçar unes paraules a les famílies dels seminaristes que segueixen la retransmissió a través del canal YouTube del Bisbat d'Urgell des de Colòmbia i Filipines.

Després de l'Evangelí, el Rector del Seminari diocesà d'Urgell, Mn. Gabriel Casanovas, va fer la crida dels dos candidats. A la seva homília, l'Arquebisbe glossà el Misteri de la Immaculada, la seva Concepció sense pecat per poder ser la Mare del Fill, salvada ja per gràcia des de l'inici de la seva Concepció, tota de Déu, tota Puríssima. En el cor de l'Ad-

vent, ella ens ensenya a estimar Déu i preparar el seu Naixement. Va destacar com en aquella diada se celebrava el Dia del Seminari, traslladat enguany per causa de la pandèmia, i va encomanar especialment a la protecció de la Verge Immaculada les vocacions a la Diòcesi d'Urgell tot recordant com la imatge de la Immaculada presideix l'església del Seminari diocesà.

Després de l'homília tingué lloc el ritu d'admissió als Ordes sagrats per part del candidat, el seminarista Jerrick Banzuela, que va respondre amb generositat «sí, ho vull», recordant el sí de Maria i el de tants sants, a les preguntes del Sr. Arquebisbe que va cloure el ritu amb les paraules «l'Església rep amb goig el teu propòsit. Que Déu mateix dugui a terme allò que Ell ha començat en tu». Tot seguit, el seminarista Jerrick va rebre la benedicció de la seva vocació de mans del Sr. Arquebisbe. A continuació s'atansà al Sr. Arquebisbe el seminarista Alejandro Vargas Moncada que va rebre de mans del Sr. Arquebisbe les dues benediccions per rebre els ministeris de lector i acòlit, tot rebent la Sagrada Bíblia i la patena de mans del Sr. Arquebisbe.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

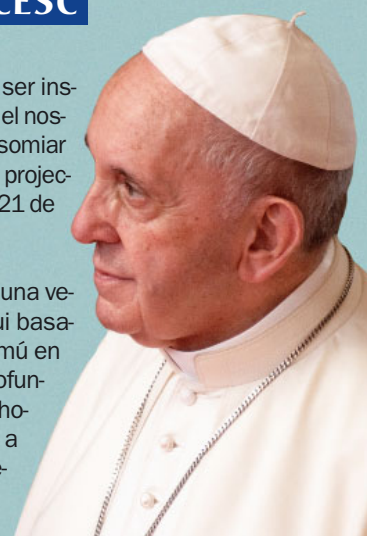

@Pontifex: «Avui, la naturalesa que ens envolta ja no és admirada, sinó "devorada". Cal tornar a contemplar; per a no distreure'ns amb mil coses inútils, hem de retrobar el silenci; perquè el cor no emmalalteixi, cal aturar-se» (21 de setembre).

@Pontifex: «Cadascú és important als ulls de Déu, cadascú pot transformar una mica el món contaminat per la voracitat humana en la realitat bona vloguda pel Creador» (21 de setembre).

@Pontifex: «Estem cridats a ser instruments de Déu Pare perquè el nostre planeta sigui el que Ell va somiar en crear-lo i respongui al seu projecte de pau, bellesa i plenitud» (21 de setembre).

@Pontifex: «Hem de buscar una veritable fraternitat, que estigui basada sobre el nostre origen comú en Déu. El desig de pau està profundament inscrit en el cor de l'home i no ens hem de resignar a res menys que això» (21 de setembre).

Càritas presenta el Centre Especial de Treball del Grup Grapats

Breu història de Grapats

Grapats va néixer el 2004, amb l'obertura de la botiga Grapats i la instal·lació d'un contenidor de roba al costat de l'església de Santa Magdalena, a La Seu d'Urgell. Va ser possible per la col·laboració inestimable d'entitats i de les voluntàries de Càritas parroquial de La Seu d'Urgell. Deu anys més tard, el 2014, es va constituir una empresa d'inserció com a continuïtat del programa d'inserció laboral de Càritas: Nougrapats E.I. El 2015, la botiga Grapats canvia de situació i entra a formar part de l'empresa d'inserció laboral. A finals de l'any 2019 es va constituir la societat CET Grapats, i una part de les tasques que feia l'empresa d'inserció passen al nou Centre Especial de Treball.

Càritas d'Urgell, propietària de Grapats, ha presentat al públic la transformació que ha fet aquesta empresa, amb la creació del nou Grup Grapats i la constitució d'un Centre Especial de Treball (CET) que té com a objectiu promoure la creació de llocs de treball protegits per a joves amb discapacitat o amb problemàtiques mentals.

El Director de Càritas d'Urgell, Josep Casanova, va fer la presentació d'aquest nou projecte el dilluns 30 de novembre, i va explicar que aquest col·lectiu de joves és molt difícil de visibilitzar, té unes necessitats d'acompanyament específiques, i per això cal donar-los un encaix molt concret, com el que permet un Centre Especial de Treball. A l'actualitat hi treballen 8 persones, i podria arribar a tenir-ne 11 en el proper any.

D'aquesta manera, el Grup Grapats ha afegit a «Nougrapats E.I.» —una empresa d'inserció destinada a promoure llocs de treball d'inserció per a col·lectius en risc d'exclusió—; el nou Centre Especial de Treball (CET), que ha creat llocs de treball protegits per a joves amb discapacitat o amb problemàtiques de salut mental. Grapats ara està formada per dues empreses.

S'ha fet aquesta aposta de canvi per tres raons: per millorar el programa d'inserció laboral, per ajudar a transformar la societat amb projectes d'economia social, i per millorar la sostenibilitat ambiental.

La millora del programa d'inserció laboral s'ha materialitzat per la creació d'aquests dos projectes diferenciats per col·lectius que té en compte les necessitats de cadascun d'ells: les persones a les que els cal reprendre rutines per a la inserció

en el mercat laboral convencional i les que, per les seves particularitats, necessiten un suport i un acompanyament específic.

D'altra banda, es parla molt de la necessitat d'un canvi a la societat: a Càritas d'Urgell, a més, es vol ser pràctics i efectius: el projecte posa al centre les persones i es fa la proposta d'un consum responsable, sense deixar al marge, inclusiu. Es fa autèntica economia social.

En els objectius sempre està també el reciclatge: quan reciclem, donem continuïtat als objectes i a la roba, s'estalvia en consum de CO₂. També millorem la sostenibilitat del planeta a través d'un altre vessant: creant i donant serveis de caire ecosostenible: és per això que s'han creat i s'ofereixen al públic serveis de bugaderia, venda de productes de segona mà, comerç just i artesanía, lloguer de vaixelles, servei de paqueteria ecològica, i un punt de recollida online.

La visió d'un projecte al servei de les persones i del canvi social és el que ha animat els projectes Grapats des dels seus inicis. La missió de Grapats ha estat i és millorar l'ocupabilitat de les persones que es troben en situació de vulnerabilitat social i laboral, a través d'una experiència real de treball. Al mateix temps, el projecte cerca garantir la seva autosostenibilitat econòmica i d'acompanyament personal i laboral.

El nou Grup Grapats ha creat un model propi de negoci a partir de l'economia circular que utilitza el residu tèxtil i els objectes de segona mà per al seu reciclatge i retorn al mercat; i de l'oferta de serveis diversos a la societat.

CET Grapats està situada a la nau del grup situada a Av. Guillem Graell de La Seu d'Urgell. S'hi donen serveis de bugaderia, lloguer de vaixelles, serveis de paqueteria i missatgeria ecològica. Disposa d'un punt de recollida de paqueteria per a compres online, i també disposa d'una botiga per a la venda de mobles i objectes de segona mà.

Nougrapats disposa d'un centre de recollida i de transferència; una botiga de roba i complements de segona mà, inclosa en la xarxa de Càritas espanyola MODA-RE; fa recollida de residu tèxtil amb una xarxa de més de 80 contenidors en 42 poblacions diferents de la diòcesi i també en fa la selecció i el reciclatge; recull mobles i objectes diversos, fa serveis de mudances i recaderia.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1Jo 1,5-2,2 / Sl 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i Eva.

29. □ Dimarts [1Jo 2,3-11 / Sl 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Dimecres [1Jo 2,12-17 / Sl 95 / Lc 2,35-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.;

sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dijous [1Jo 2,18-21 / Sl 95 / Jo 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

GENER 2021

1. □ Divendres [Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Con-

cordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

2. □ Dissabte [1Jo 2,22-28 / Sl 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadócia, i sant Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la Mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Diumenge vinent, II després de Nadal (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Sir 24,1-4.12-16 / Sl 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i màrtir; santa Genoveva (s. V), verge, patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana); sant Daniel, màrtir; sant Atanasi, màrtir; sant Josep Maria Thomasi, prevere teatí, cardenal; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prevere carmelità.

La Sagrada Família (B)

COMENTARI

«Els meus ulls han vist el Salvador»

Avui la litúrgia ens convida a tenir una mirada de fe sobre el misteri que anem contemplant aquests dies de Nadal. Ho diu clarament la carta als hebreus: *Gràcies a la fe, Abraham... obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir; gràcies a la fe... Abraham, obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel.* Aquest text fa referència al que hem llegit a la primera lectura: *El Senyor li va fer sentir la seva paraula [a Abraham]: No serà pas aquest el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu. Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència. Abraham cregué en el Senyor... Sara va concebre i va donar un fill a Abraham... just al temps que Déu li havia predit.* Déu sempre és fidel a la seva paraula i d'un home caduc pot fer néixer una gran descendència. Abraham es fià de Déu. Va creure que podia fer allò que humanament era impossible.

Però el descendent per excel·lència d'Abraham és Jesús. Ens cal també la fe per a descobrir-lo. *Els pares de Jesús, plens de fe, el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.* I allí un home, ple de fe, com Simeó descobreix en Jesús el Messies que havia de veure abans de morir segon *la revelació de l'Esperit Sant.* Proclama: *Ara Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau com li heu promès. Els meus ulls han vist el Salvador.* El mateix fa Anna, profetessa: *Donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida.* Un cop més, Déu fa allò que humanament és impossible. Ells creien en les promeses de Déu, eren homes i dones de fe i van saber descobrir en aquell infant, semblant a altres infants al Salvador, al Redemptor. Només per la fe descobrirem en l'infant de Betlem, aparentment un nen com els altres, al Déu fet home, al Salvador del món.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquells dies, el Senyor va fer sentir la seva paraula a Abram en una visió i li digué: «No tinguis por, Abram: jo soc el teu protector. La teva recompensa serà molt gran.» Abram li respongué: «Senyor, Déu meu, què em donareu? Jo me'n vaig sense fills, i l'hereu de casa haurà de ser Elièzer de Damasc.» Abram afegí: «No m'heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors.» Llavors el Senyor li va fer sentir la seva paraula i li digué: «No serà pas aquest, el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu.» Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va concebre i va donar un fill a Abraham a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit. Abraham va posar el nom d'Isaac al fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

► Salm responsorial (104)

R. *El Senyor, el nostre Déu recorda sempre l'aliança.*
Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu l'elogi de les seves meravelles. R.

Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. / Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.

Recordau les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions. / Descendents d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R.

Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, / l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isaac. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 11,8.11-12.17-19)

Germans, gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isaac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut les promeses. Déu havia dit d'ell: Per Isaac tindrà la descendència que portarà el teu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d'aquesta veritat.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç

(Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

► Lectura del libro del Génesis (Gén 15,1-6;21,1-3)

En aquellos días, el Señor dirigió a Abrán, en una visión, la siguiente palabra:

«No temas, Abrán, yo soy tu escudo, y tu paga será abundante». Abrán contestó: «Señor Dios, ¿qué me vas a dar si soy estéril, y Eliezer de Damasco será el amo de mi casa?». Abrán añadió: «No me has dado hijos, y un criado de casa me heredará».

Pero el Señor le dirigió esta palabra: «No te heredaré ese, sino que uno salido de tus entrañas será tu heredero».

Luego lo sacó afuera y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia». Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. El Señor visitó a Sara, como había dicho. El Señor cumplió con Sara lo que le había prometido. Sara concibió y dio a Abrahán un hijo en su vejez, en el plazo que Dios le había anunciado. Abrahán llamó Isaac al hijo que le había nacido, el que le había dado Sara.

► Salmo responsorial (104)

R. *El Señor es nuestro Dios, se acuerda de su alianza eternamente.*

Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / dad a conocer sus hazañas a los pueblos. / Cantadle al son de instrumentos, / hablad de sus maravillas. R.

Gloriaos de su nombre santo, / que se alegren los que buscan al Señor. / Recurrid al Señor y a su poder, / buscad continuamente su rostro. R.

Recordad las maravillas que hizo, / sus prodigios, las sentencias de su boca. / Estirpe de Abrahán, su siervo; / ¡Hijos de Jacob, su elegido! R.

Se acuerda de su alianza eternamente, / de la palabra dada, por mil generaciones; / de la alianza sellada con Abrahán, / del juramento hecho a Isaac. R.

► Lectura de la carta a los hebreos

(Heb 11,8.11-12.17-19)

Hermanos:

Por la fe obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad. Salió sin saber adónde iba. Por la fe también Sara, siendo estéril, obtuvo vigor para concebir cuando ya le había pasado la edad, porque consideró fiel al que se lo prometía.

Y así, de un hombre, marcado ya por la muerte, nacieron hijos numerosos, como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas. Por la fe, Abrahán, puesto a prueba, ofreció a Isaac: ofreció a su hijo único, el destinatario de la promesa, del cual le había dicho Dios: «Isaac continuará tu descendencia». Pero Abrahán pensó que Dios tiene poder hasta para resucitar de entre los muertos, de donde en cierto sentido recobró a Isaac.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor. Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, Jesús y sus padres volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.